

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Valentin Guțu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Miloș M.” împotriva Ministerul Economiei și Infrastructurii cu privire la obligarea eliberării răspunsului la petiție, a demersului solicitat și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Miloș M.” și a fost menținută hotărârea din 15 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 28 aprilie 2017 reclamanta SRL „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Valentin Guțu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor (succesor în drepturi Ministerul Economiei și Infrastructurii) cu privire la obligarea eliberării răspunsului la petiție, a demersului solicitat și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 13 martie 2017 a depus la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor o petiție, prin care a solicitat eliberarea în adresa sa a unui demers către Ministerul Transporturilor al Republicii Ucraina cu privire la eliberarea autorizației de tranzit pentru ruta Chișinău-Voronej.

A susținut că, nu a primit răspuns la petiția din 13 martie 2017, ceea ce atestă că a fost lipsită către organele de stat în apărarea drepturilor sale legale.

A menționat că, petiția a fost adresată Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor la data de 13 martie 2017, însă în termenul legal, cât și până la depunerea acțiunii nu a primit nici un răspuns.

A solicitat obligarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor să-i ofere răspuns la petiția din 13 martie 2017, a demersului solicitat și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3500 de lei.

La data de 25 septembrie 2017 reclamanta SRL „Miloș M.” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat obligarea Ministerul Economiei și Infrastructurii să-i ofere răspuns la petiția din 13 martie 2017, a demersului solicitat și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3500 de lei.

Prin încheierea protocolară din 05 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost înlocuit pârâtul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu succesorul său în drepturi Ministerul Economiei și Infrastructurii (f.d. 49).

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de SRL „Miloș M.”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Miloș M.” și a fost menținută hotărârea din 15 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că prima instanță corect a respins acțiunea reclamantului/apelant, or pârâtul/intimat i-a remis răspuns la petiție în interiorul termenului legal, mai exact în termen de 31 zile lucrătoare (zilele de 17 și 24 aprilie 2017, fiind zile libere – Paștele și Paștele Blajinilor).

De asemenea, instanța de apel a menționat că nu poate reține argumentele apelantului cu privire la eventuala încălcare a termenului de eliberare a răspunsului la petiție, or reieșind din specificul cererii reclamantului, chestiune dată necesita consultări suplimentare pentru întocmirea răspunsului, astfel, în temeiul art. 8 alin. (2) din Legea cu privire la petiționare, termenul de examinare a petiției a fost prelungit.

Totodată, instanța de apel a conchis că cerința reclamantului cu privire la obligarea eliberării demersului, nu este fondată, or ultimului i s-a dat răspuns la cerere, iar în temeiul Legii, nu se poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

La data de 08 iunie 2018 SRL „Miloș M.” a declarat recurs împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea instanței de fond, trimitând cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A accentuat că, instanța de fond neîntemeiat a respins cererea de amânare a ședinței de judecată, menționând că reprezentantul reclamantului poate amâna doar o singură dată ședința de judecată, or cererea de amânare a fost depusă din cauza că administratorul SRL „Miloș M.”, Mihail Miloș nu putea participa la examinarea cauzei pe motive de boală, fapt confirmat prin actele anexate la materialele cauzei.

A subliniat că, amânarea ședinței de judecată a fost solicitată pentru ca

administratorul SRL „Miloș M.”, Mihail Miloș să poată participa la examinarea cauzei, toată pentru a avea posibilitatea să depună cerere de concretizare a cerințelor. Astfel, din motivul neadmiterii cererii de amânare a ședinței de judecată, au fost în imposibilitate să-și concretizeze cerințele și a solicita despăgubiri.

A susținut că, răspunsul la petiție i-a fost expediat la data de 28 aprilie 2017, adică peste termenul prevăzut de lege, iar concluzia instanței de apel că termenul de examinare a petiției a fost prelungit nu corespunde adevărului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 18 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 08 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Valentin Guțu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de SRL „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Valentin Guțu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Valentin Guțu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Valentin Guțu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic